

วืวรรธน พุทธานู: บทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ
คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษาที่สาธารณประโยชน์
อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ (Management Role on Natural Resources and
Environment of the Administrative Committee of Subdistrict Administration
Organization in Case of Public Property in Amphoe Mueang Surin, Changwat Surin)
โปรแกรมวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา สถาบันราชภัฏสุรินทร์ ปีการศึกษา 2546
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวดี สมเป็น, อาจารย์อัมพาพรณ
พงศ์ผลาดิสัย และ อาจารย์ปยุณรัตน์ พิงคานนท์. 351 หน้า.
ISBN : 974-448-336-9

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการรับรู้แหล่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องของ
คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อศึกษาบทบาท
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ในด้านการวางแผนในการจัดการการใช้ประโยชน์จากที่สาธารณประโยชน์ ด้านการใช้ประโยชน์
อย่างถูกต้อง การสร้างจิตสำนึกในการรักษาที่สาธารณประโยชน์ การอนุรักษ์เพื่อป้องกันการทำลาย
ที่สาธารณประโยชน์ และการพัฒนาเพื่อบำบัดและฟื้นฟูที่สาธารณประโยชน์ เพื่อหาความสัมพันธ์
ระหว่างคุณลักษณะทางสังคมการรับรู้แหล่งข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบลกับบทบาท การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้ง 5 ด้าน และเพื่อศึกษา
ลักษณะทางกายภาพของที่สาธารณประโยชน์ ขนาดพื้นที่ ทำเนียบที่ตั้งจาก หมู่บ้านระดับการบูรณะ
ซ่อมแซมและการใช้ประโยชน์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 60 คน และแบบสอบถามการรวบรวมข้อมูลที่สาธารณประโยชน์
ในเขตอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยกำหนดระดับ
ความมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าบทบาทการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีบทบาทในด้านการวางแผนในการจัดการการใช้ประโยชน์จากที่
สาธารณประโยชน์ ด้านการใช้ประโยชน์อย่างถูกต้อง การสร้างจิตสำนึกในการรักษาที่สาธารณประโยชน์
การอนุรักษ์เพื่อป้องกันการทำลายที่สาธารณประโยชน์ และการพัฒนาเพื่อบำบัด และฟื้นฟูที่
สาธารณประโยชน์ มีบทบาทในระดับปานกลาง ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางสังคมกับ

บทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า อายุ การศึกษา ประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการรับรู้แหล่งข้อมูลข่าวสารกับบทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมพบว่า การรับรู้แหล่งข้อมูลข่าวสารกับบทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การรับรู้สื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การรับรู้สื่อเฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ส่วนการรับรู้สื่อบุคคลกับบทบาทในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในด้านลักษณะทางกายภาพของที่สาธารณประโยชน์ พบว่าที่สาธารณประโยชน์ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีทั้งหมด จำนวน 690 แห่ง แบ่งเป็นป่าไม้หรือที่สาธารณประโยชน์อื่น จำนวน 156 แห่ง แหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ 534 แห่ง มีพื้นที่ป่าไม้หรือที่สาธารณประโยชน์อื่นจำนวน 17,931 ไร่ 3 งาน 77 ตารางวา พื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำ จำนวน 4,393 ไร่ 3 งาน 87 ตารางวา รวมพื้นที่สาธารณประโยชน์ทั้งหมดจำนวน 22,324 ไร่ 3 งาน 64 ตารางวา จากผลการใช้ประโยชน์แหล่งป่าไม้หรือที่สาธารณประโยชน์ อำเภอเมือง สุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่พื้นที่ที่สาธารณประโยชน์เคยได้รับการบูรณะซ่อมแซม มีระยะเวลาการใช้ประโยชน์ได้ตลอดปี และส่วนมากใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ ส่วนแหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ ส่วนใหญ่เคยได้รับการบูรณะซ่อมแซมโดยมีระยะเวลาการใช้ประโยชน์ตลอดปี และส่วนมากใช้ในการอุปโภคบริโภค สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบดังนี้คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการบริหารจัดการที่สาธารณประโยชน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแผนการบริหารจัดการการป้องกันการบุกรุกสาธารณประโยชน์อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม ควรมีการอบรมให้กับประชาชนเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ การบำบัด และฟื้นฟูที่สาธารณประโยชน์อยู่เป็นประจำ เพื่อให้เกิดสำนึก มีความรัก ห่วงแหนที่สาธารณประโยชน์ในหมู่บ้านของตนเอง ควรมี การปลูกกล้าไม้ในที่สาธารณประโยชน์ มีการดูแลรักษากล้าไม้และมีการรณรงค์ในการปลูกป่าเพิ่มเติม และมีการส่งเสริมให้ที่สาธารณประโยชน์เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน

VIVAT PHUTTANU : MANAGEMENT ROLE ON NATURAL RESOURCES AND ENVIRONMENT OF THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE OF SUBDISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION IN CASE OF PUBLIC PROPERTY IN AMPHOE MUEANG SURIN, CHANGWAT SURIN.

MASTER'S DEGREE PROGRAM OF ARTS IN SOCIAL SCIENCE FOR DEVELOPMENT

RAJABHAT INSTITUTE SURIN, 2003.

ADVISOR : ASST. DR. PRAWAT SOMPEN, MS. AMPHAPAN

PONGSPALADISAI, MR. PUNNARAT PINGKHANONT. 351 P.

ISBN : 974-448-336-9

The research study objectives were to study on the related information acknowledging of administrative committee of sub-district administration organization of Mueang district, Surin province; to study on the role on natural resource, and environmental management of the administrative committee sub-district administration organization in the dimensions of public property management planning, appropriate usage of public property, feeling of public property protection development, public property protection, and public property rehabilitation. To find out the correlation of general characteristic, the related information acknowledging of administrative committee of sub-district administration organization and role of natural resource, and environmental management in the five dimensions; and to study the physical characteristic of the public property in area, distance from village, reconstruction and usage appropriation. Questionnaire was used for collecting data from 60 samples of sub-district administration organizations and another questionnaire about the data gathering of public property in Ampore Mueang Surin province. Percentage, mean, standard deviation, and Pearson Product Moment Correlation, were used to analyze the data collected. The statistical significant level was defined at 0.05.

The findings of the role on natural resource, and environmental management of the administrative committee sub-district administration organization were found that the role on public property usage planning, appropriate usage, feeling of public property protection development, public property protection, and public property rehabilitation are of average. The correlation between social

characteristics and the role on natural resource and environmental management found that age, education, experience were not correlated at 0.05 statistically significance. Human Media acknowledgement and the role on natural resource and environmental management were not correlated at 0.05 statistically significance. Media acknowledgment and the role on natural resource and environmental. In the overall view found that media acknowledgement and the role on natural resource and environmental management were correlated at 0.05 statistically significance. Media acknowledgement were correlated at 0.05 statistically significance. The specific media acknowledgement were correlated statistically highly significance. The human media acknowledgement and the role on natural resource and environmental management were not correlated at 0.05 statistically significance. The geographical characteristics found that public area in Mueang district, Surin province amount 690 areas and divided forest or public exploitation amount 156 areas, the reservoir amount 534 areas. The geographical characteristics, area, location, restoration and exploitation found that the public area in Mueang District, Surin are 17,931 Rai 3 Ngan 77 sq. wah and the reservoirs are 4,393 Rai, 3 Ngan, 87 sq.wah and the total area are 22,324 Rai 3 Ngan, 64 sq. wah. The result of forest or public area exploitation found that the public area are restored and can be exploited for all year. Most of the area are used for animal breeding. The reservoir are restored before and can be exploited for all year and are mostly used for consumption.

The recommendations on the role on natural resource, and environmental management were found that the administrative organization should manage the public property to achieve the interest as high as possible. The related institutions should have the plan to protect public property very strictly and physically, train the villagers about the conservation, rehabilitate and preserve their public property continuously to have the conscience in loving and protecting their place. There should be trees planted in public places and the promotion and preservation of forest should be encouraged for community education.